

VENDIM
Nr. 171, datë 19.3.2026

PËR MIRATIMIN E RREGULLAVE TË PËRGJITHSHME PËR PROGRAMIMIN E INSPEKTIMEVE E TË METODOLOGJISË SË VLERËSIMIT TË RISKUT DHE PËRCAKTIMIN E PERIUDHËS MAKSIMALE TË INSPEKTIMEVE VJETORE DHE TË MËNYRËS SË LLOGARITJES SË TYRE

Në mbështetje të nenit 100 të Kushtetutës dhe të neneve 32, pika 8, e 34, të ligjit nr. 99/2024, “Për inspektimin në Republikën e Shqipërisë”, me propozimin e ministrit të Ekonomisë dhe Inovacionit, Këshilli i Ministrave

VENDOSI:

I. QËLLIMI DHE FUSHA E ZBATIMIT

1. Ky vendim ka për qëllim krijimin e kuadrit rregullator të përgjithshëm për programimin e inspektimeve, metodologjinë e vlerësimit të riskut në veprimtarinë inspektuese, përcaktimin e periudhës maksimale të lejuar të inspektimeve vjetore për çdo kategori të subjekteve të inspektimit.

2. Ky vendim është i zbatueshëm nga ministritë përgjegjëse, Inspektorati i Përgjithshëm, inspektoratet qendrore, njësitë e vetëqeverisjes vendore dhe inspektoratet vendore, të përcaktuara sipas dispozitave në fuqi të ligjit për inspektimin.

II. PËRKUFIZIME

Në kuptim të këtij vendimi, me termat e mëposhtëm nënkuptohet:

1. **“Sektor inspektimi”**, zona/fusha e veprimit tematik, në bazë të kompetencave ligjore të inspektorateve, mbi të cilën ushtrohet funksioni i inspektimit, ku vlerësohet zbatimi i legjislacionit në fuqi, me qëllim garantimin e zbatimit të ligjit, rregulloreve dhe standardeve përkatëse.

2. **“Subjekt inspektimi”**, çdo person juridik dhe fizik, publik apo privat, ndaj të cilit ushtrohet inspektimi për të verifikuar zbatimin e ligjit, rregulloreve dhe standardeve përkatëse në një fushë të caktuar, të identifikuar nga çdo inspektorat.

3. **“Objekt inspektimi”**, veprimtaria, procesi, dokumentacioni, sendi apo një veprim specifik e konkret, që është në fokus të kontrollit dhe vlerësimit gjatë një inspektimi, për çdo fushë inspektimi.

4. **“Gjasat për papërputhshmëri”**, niveli i pritshëm i rrezikut që një subjekt, sektor apo veprimtari mund të paraqesë në drejtim të mosrespektimit të kërkesave ligjore dhe rregullatore. Vlerësimi i këtyre gjasave ndihmon në përcaktimin e prioriteteve në programimin mbi bazë risku të inspektimit.

5. **“Efektet për papërputhshmëri”**, pasojat negative që mund të rezultojnë nga mosrespektimi i kërkesave ligjore, rregullatore apo standardeve përkatëse nga një subjekt apo sektor inspektimi.

6. **“Faktor risku”**, një element, rrethanë ose karakteristikë që ndikon në nivelin e rrezikut për papërputhshmëri me legjislacionin, rregulloret apo standardet në fuqi. Faktorët përdoren për të vlerësuar probabilitetin dhe ndikimin e papërputhshmërisë për të përcaktuar prioritetet e programimit të inspektimit.

7. **“Sistem pikëzimi”**, shumatore e përgjithshme e vlerës së treguesve për secilin faktor risku, për të matur dhe kategorizuar nivelin e riskut të subjektit të inspektimit, si një vlerësim kompleks që përfshin shumë faktorë dhe ndryshon në bazë prioritetesh dhe objektivash sektoriale.

8. **“Tregues të faktorëve të riskut”**, elemente të matshme, specifike dhe të

verifikueshme që përdoren për të identifikuar dhe vlerësuar praninë dhe nivelin e një faktori risku.

9. **“Matrica e vlerësimit të riskut”**, një mjet analitik që përdoret për të vlerësuar dhe kategorizuar nivelet e riskut për subjektet e inspektimit, duke kombinuar gjasat e papërputhshmërisë me efektet e mundshme që ato mund të shkaktojnë. Matrica është një mjet që lejon një përmbledhje të qartë dhe vizuale të rrezikut që ndihmon në programimin e veprimtarisë inspektuese.

III. RREGULLAT E PËRGJITHSHME BAZË TË PROGRAMIMIT TË INSPEKTIMIT

1. Veprimtaria inspektuese e inspektorateve qendrore dhe vendore bazohet në programin vjetor dhe mujor të inspektimit. Programi i inspektimeve është mjeti që përdor inspektorati qendror dhe vendor për planifikimin e inspektimeve në subjektet, që ushtrojnë veprimtarinë në fushën përkatëse të inspektimit.

2. Inspektoratet qendrore dhe vendore hartojnë program vjetor dhe mujor të inspektimit.

3. Programi vjetor i inspektimit të inspektorateve qendrore është plani i detajuar mbi bazë tematike, mbështetur në metodologjitë e vlerësimit të riskut, si dhe prioritetet dhe politikat e fushës përkatëse të inspektimit, mbështetur në politikat e ministrisë përgjegjëse.

4. Programi mujor i inspektimit i inspektoratit qendror është i detajuar me subjekte inspektimi, i mbështetur në metodologjitë e vlerësimit të riskut dhe në detyrimin ligjor për inspektimin periodik të subjekteve të inspektimit.

5. Programi vjetor i inspektimit të inspektoratit qendror hartohet nga inspektorati qendror dhe, pas dhënies së mendimit këshillimor nga Inspektori i Përgjithshëm, miratohet nga ministri përgjegjës.

6. Inspektorati i Përgjithshëm miraton programin mujor të inspektimit, të hartuar nga inspektorati qendror ose strukturat e tjera inspektuese.

7. Programi vjetor i inspektimit të inspektoratit vendor hartohet nga inspektorati vendor dhe miratohet nga kryetari i bashkisë, pas dhënies së mendimit këshillimor nga Inspektorati i Përgjithshëm.

8. Programi mujor i inspektimit për çdo inspektorat vendor hartohet nga inspektoratet përkatëse vendore dhe i dërgohet për mendim Inspektoratit të Përgjithshëm.

9. Inspektorati i Përgjithshëm mbikëqyr zbatimin e programeve vjetore dhe mujore pas miratimit të tyre sipas kërkesave ligjore. Këto programe mbikëqyren edhe nga ministri përgjegjës.

10. Në miratimin e programeve mujore, sipas përcaktimit në pikën 6, dhe në dhënien e mendimit këshillimor, sipas përcaktimit në pikat 5, 7 dhe 8, të këtij kreu, Inspektorati i Përgjithshëm synon të shmangë mbivendosjen e trupave inspektuese në inspektime, përsëritjen e inspektimeve pa shkak të arsytuar, koordinimin midis inspektimeve qendrore dhe inspektimeve vendore.

IV. PROCEDURA E PROGRAMIMIT TË VEPRIMTARISË INSPEKTUESE MBI BAZË RISKU

1. Programi vjetor i inspektimit për inspektoratet qendrore hartohet mbi bazë tematike, mbështetur në metodologjitë e vlerësimit të riskut, si dhe prioritetet, politikat e objektivat vjetorë, afatmesëm dhe strategjikë të ministrisë përgjegjëse.

2. Inspektorati qendror apo vendor i paraqet, përkatësisht, ministrit përgjegjës apo kryetarit të bashkisë, si dhe Inspektorit të Përgjithshëm, brenda datës 15 tetor të vitit paraardhës, programin vjetor tematik të inspektimit.

3. Inspektorati i Përgjithshëm jep mendim këshillimor për programin vjetor të inspektimit për inspektoratet qendrore dhe inspektoratet vendore brenda 5 (pesë) ditëve punë.

4. Inspektoratet qendrore dhe inspektoratet vendore reflektojnë mendimin këshillimor të dhënë nga Inspektorati i Përgjithshëm, në rast të kundërt, duhet të kthejnë përgjigje të motivuar.

5. Programi vjetor i inspektimit miratohet nga ministri përgjegjës për inspektoratet qendrore apo nga kryetari i bashkisë për inspektoratet vendore brenda datës 24 dhjetor të vitit paraardhës, në sistemin “*e-Inspektimi*”.

6. Inspektorati qendror harton programin mujor në sistemin “*e-Inspektimi*” dhe e dërgon për miratim pranë Inspektoratit të Përgjithshëm, brenda datës 15 të muajit paraardhës.

7. Inspektorati i Përgjithshëm miraton në sistemin “*e-Inspektimi*” programin mujor të inspektimit të inspektoratit qendror brenda datës 18 të muajit paraardhës, mbi bazën e metodologjive të vlerësimit të riskut, në çdo rast jo më vonë se 3 (tri) ditë nga data e paraqitjes ose hedhjes së programit në sistemin “*e-Inspektimi*”.

8. Programi mujor i inspektimit për çdo inspektorat vendor hartohet në sistemin “*e-Inspektimi*” nga inspektorati përkatës dhe i dërgohet për mendim Inspektoratit të Përgjithshëm, brenda datës 10 të muajit paraardhës.

9. Në rast se një subjekt inspektimi është programuar nga dy a më shumë inspektorate, Inspektorati i Përgjithshëm identifikon në sistemin “*e-Inspektimi*” inspektoratet qendrore dhe vendore që e kanë programuar. Inspektorati i Përgjithshëm cakton afatin kohor të përbashkët për fillimin e procedurës së inspektimit dhe njofton inspektoratet përkatëse. Afati kohor i përbashkët për fillimin e procedurës së inspektimit është i detyrueshëm për inspektoratet përgjegjëse.

10. Inspektorati i Përgjithshëm, në bashkëpunim me inspektoratet qendrore dhe vendore harton treguesit e programit vjetor dhe mujor të inspektimeve dhe i rishikon ato në mënyrë periodike në sistemin “*e-Inspektimi*”.

11. Inspektoratet qendrore dhe vendore kryejnë edhe inspektime jashtë programit të inspektimit, por në përputhje me ligjin për inspektimin.

12. Numri i inspektimeve të kryera jashtë programit nuk duhet të kalojë masën 25% të numrit të inspektimeve, të përcaktuar në programin vjetor të inspektimit, me synim uljen e kësaj mase nga viti në vit. Në rastet kur rrethanat kërkojnë tejkalimin e këtij numri, merret miratimi i Inspektorit të Përgjithshëm.

13. Inspektorati qendror apo vendor përfshihet në veprimtari inspektuese në kuadër të strukturave të posaçme dhe të përkohshme me funksione të caktuara inspektimi task-force, të krijuara nga Këshilli i Ministrave, të cilat janë pjesë e inspektimeve jashtë programit të inspektimit. Në çdo rast të pjesëmarrjes në task-forcë, procedura e inspektimit kryhen nga trupat e inspektorateve qendrore dhe vendore, sipas dispozitave të ligjit për inspektimin.

14. Inspektorati i Përgjithshëm përshtat metodologjinë e programimit vjetor të veprimtarisë së inspektimit për inspektoratet qendrore dhe vendore për inspektimet e programuara dhe inspektimet jashtë programit, duke respektuar parimin e programimit vjetor të veprimtarisë së inspektimit, në përputhje me metodologjinë e riskut sipas fushëveprimit të çdo inspektorati qendror dhe vendor.

15. Numri i inspektimeve të planifikuara në programin vjetor të inspektimit përcaktohet nga inspektoratet qendrore dhe vendore, në përputhje me metodologjinë e vlerësimit të riskut dhe duke marrë në konsideratë:

- a) numrin e subjekteve të identifikuar në fushën përkatëse të inspektimit;
- b) kategorizimin e tyre sipas nivelit të riskut;
- c) detyrimet ligjore për kryerjen e inspektimeve periodike;
- ç) kapacitetet organizative dhe numrin e trupës inspektuese.

16. Numri i përgjithshëm i inspektimeve të planifikuara në programin vjetor përbën bazën për hartimin e programeve mujore të inspektimit dhe duhet të sigurojë prioritet për subjektet me risk të lartë.

17. Inspektorati i Përgjithshëm mbikëqyr përputhshmërinë e këtij programimi me metodologjinë e vlerësimit të riskut dhe me kërkesat e legjislacionit në fuqi për inspektimin.

V. METODOLOGJIA E VLERËSIMIT TË RISKUT PËR PROGRAMIMIN E

VEPRIMTARISË INSPEKTUESE

1. Vlerësimi i riskut në veprimtarinë inspektuese është një procedurë sistematike dhe e vazhdueshme e inspektorateve qendrore dhe vendore, e cila ka për qëllim shqyrtimin, identifikimin, përcaktimin dhe kategorizimin e sektorëve, subjekteve dhe objekteve të inspektimit në bazë të riskut që ato prodhojnë ndaj interesit publik dhe interesave të ligjshëm të personave fizikë e juridikë.

2. Metodologjia e vlerësimit të riskut hartohet nga inspektoratet dhe miratohet nga ministri përgjegjës për inspektoratet qendrore dhe nga njësia e vetëqeverisjes vendore për inspektoratet vendore.

3. Inspektoratet qendrore dhe vendore mbledhin informacion mbi riskun e përgjithshëm sipas fushës së veprimit të tyre, të përbërë nga:

- a) sektorët e inspektimit në fushën e veprimtarisë së tyre;
- b) subjektet e inspektimit të identifikuar nga çdo inspektorat;
- c) objektet e inspektimit për çdo fushë inspektimi.

4. Inspektorati i Përgjithshëm, në bazë të informacionit të mbledhur rreth subjekteve të inspektimit, kategorizon këto subjekte për renditjen e tyre sipas vlerësimit të riskut, të shprehur nëpërmjet treguesve individualë të riskut.

VI. FAKTORËT E RISKUT PËR VLERËSIMIN E SUBJEKTEVE TË INSPEKTIMIT

1. Ministri përgjegjës miraton treguesit dhe faktorët e riskut të sektorëve, subjekteve dhe objekteve të inspektimit, të hartuar nga inspektorati qendror përkatës, në bashkëpunim me ekspertë të fushës së inspektimit, si dhe duke marrë si standard praktikatat më të mira kombëtare dhe ndërkombëtare.

2. Faktorët e riskut ndahen në faktorë risku të lidhur me gjasat për papërputhshmëri dhe në faktorë risku të lidhur me efektin e papërputhshmërisë.

3. Gjasat për papërputhshmëri lidhen me historikun e përputhshmërisë dhe shprehin tendencën e sektorëve dhe subjekteve të inspektimit ndaj interesit publik dhe interesave të ligjshëm të personave fizikë e juridikë.

4. Efekti i papërputhshmërisë lidhet me dëmin dhe lëndimin që do të shkaktohej në rast papërputhshmërie dhe shpreh ndikimin e sektorëve, subjekteve dhe objekteve të inspektimit ndaj interesit publik dhe interesave të ligjshëm të personave fizikë e juridikë.

5. Faktorët e riskut të lidhur me gjasat për papërputhshmëri përditësohen në mënyrë të vazhdueshme, në bazë të ndryshimeve të kërkesave ligjore për t'u respektuar nga sektorët, subjektet dhe objektet e inspektimit, si dhe tendencës që shfaqet për papërputhshmëri me to nga subjektet e inspektimit, pas çdo inspektimi të kryer.

6. Faktorët e riskut të lidhur me efektin e papërputhshmërisë përditësohen në mënyrë të vazhdueshme, në bazë të evidencave të reja mbi ndikimin e sektorëve dhe subjekteve ndaj interesit publik dhe interesave të ligjshëm të personave fizikë dhe juridikë.

7. Treguesit e faktorëve të riskut shprehin në mënyrë sasiore dhe/ose cilësore peshën e riskut brenda të njëjtit faktor të riskut dhe ndërmjet faktorëve të ndryshëm të riskut.

8. Treguesit e faktorëve të riskut mbledhen në një shumatore të përgjithshme për të gjithë faktorët e riskut.

9. Pësia specifike e treguesve të faktorëve të riskut përditësohet në bazë të historikut të inspektimeve të sektorëve, subjekteve dhe objekteve të inspektimit.

VII. PËRCAKTIMI I RISKUT TË PËRGJITHSHËM PËR VLERËSIMIN E SUBJEKTEVE TË INSPEKTIMIT

1. Risku i përgjithshëm i efektit për papërputhshmëri për çdo subjekt inspektimi përbëhet nga tre treguesit e mëposhtëm:

a) Treguesit (vlerat) e faktorëve të riskut të lidhur me gjasat për papërputhshmëri dhe efektin e papërputhshmërisë së sektorëve të inspektimit mbledhen në një shumatore të përgjithshme, duke përcaktuar vlerën e treguesit të përgjithshëm të riskut për çdo sektor

inspektimi (Risku i sektorit).

b) Treguesit (vlerat) e faktorëve të riskut të lidhur me efektin e papërputhshmërisë së objekteve të inspektimit mbliidhen në një shumatore të përgjithshme, duke përcaktuar vlerën e treguesit të përgjithshëm të riskut për çdo objekt inspektimi (Risku i objekteve).

c) Treguesit (vlerat) e faktorëve të riskut të lidhur me gjasat për papërputhshmëri të subjekteve të inspektimit mbliidhen në një shumatore të përgjithshme, duke përcaktuar vlerën e treguesit të përgjithshëm të riskut për gjasat për papërputhshmëri për çdo subjekt inspektimi (Risku i gjasave për papërputhshmëri).

2. Treguesit (vlerat) e faktorëve të efektit për papërputhshmëri të subjekteve të inspektimit, risku i sektorit (vlera sipas shkronjës “a”, të pikës 1, të këtij kreu) dhe risku i objektit (vlera sipas shkronjës “b”, të pikës 1, të këtij kreu me të cilin/cilët subjekti i inspektimit është i lidhur, mbliidhen në një shumatore të përgjithshme, duke përcaktuar vlerën e treguesit të përgjithshëm të riskut për efektin e papërputhshmërisë për çdo subjekt inspektimi (Risku i efektit të papërputhshmërisë).

VIII. VLERËSIMI I RISKUT NË VEPRIMTARINË INSPEKTUESE

1. Matrica e vlerësimit të riskut është sipas aneksit I, bashkëlidhur këtij vendimi.

2. Inspektoratet qendrore dhe vendore, në bashkëpunim me ekspertë të fushës së tyre të inspektimit dhe duke marrë si standard praktikat më të mira kombëtare e ndërkombëtare, përcaktojnë pesë intervale klasifikimi të vlerave të treguesve të përgjithshëm të riskut të gjasave për papërputhshmëri dhe riskut të efektit për papërputhshmëri, për t’iu përshtatur vlerave përkatëse të riskut të matricës së vlerësimit të riskut.

3. Inspektoratet qendrore dhe vendore përditësojnë dhe publikojnë në faqen e tyre zyrtare faktorët e gjasave për papërputhshmëri dhe faktorët e efektit për papërputhshmëri, peshën dhe treguesit e tyre, në mënyrë që subjektet e inspektimit të ndërgjegjësohen dhe të pozicionohen qartë për ndikimin e tyre ndaj interesit publik dhe interesave të ligjshëm të personave fizikë e juridikë, si dhe për tendencën që duhet të kenë në respektimin e kërkesave ligjore.

4. Inspektoratet qendrore dhe vendore përcaktojnë koeficientët e riskut për fushën e inspektimit në matricën e vlerësimit të riskut në mënyrë periodike në varësi të specifikave të inspektoratit përkatës dhe ndryshimit të kërkesave ligjore, që prodhohen nga të dhënat e inspektimeve për të propozuar ndryshime apo shtim të koeficientëve ekzistues.

IX. PERIUDHA MAKSIMALE E LEJUAR E INSPEKTIMEVE VJETORE PËR ÇDO KATEGORI TË SUBJEKTEVE TË INSPEKTIMIT

1. Programimi i inspektimeve mbështetet edhe në periudhën maksimale të lejuar të qëndrimit në subjektin e inspektimit.

2. Periudha maksimale e lejuar e inspektimeve vjetore për çdo kategori të subjekteve të inspektimit për veprimtarinë e të gjitha inspektorateve qendrore përcaktohet në varësi të:

a) madhësisë së subjektit të inspektimit, sipas specifikës së fushës së inspektimit;

b) rrezikut të veprimtarisë që kryen subjekti i inspektimit.

3. Në përcaktimin e periudhës së inspektimit, inspektorati qendror përgjegjës duhet të parashikojë të gjithë faktorët që mundësojnë funksionimin e subjektit, i cili do të inspektohet, si dhe çdo element që bën të mundur ushtrimin e aktivitetit, si:

a) kategorinë tatimore ku bën pjesë subjekti i inspektimit, sipas kategorizimit që përcakton ligji për procedurat tatimore (xhiron vjetore);

b) llojin e licencës për ushtrim veprimtarie në fushën përkatëse (kategorizime sipas QKB-së);

c) sasinë e prodhimit ose të produkteve që hedh në treg (në rast shoqërie import-eksport) dhe ndikimin që ka kjo sasi në tregun e konsumit;

ç) karakteristikat specifike të aktivitetit të subjektit të inspektimit;

d) rrezikshmërinë që mund të vijë nga ushtrimi i aktivitetit të atij subjekti.

4. Periudha maksimale e lejuar e inspektimit vjetor është 5 (pesë) deri në 15

(pesëmbëdhjetë) ditë maksimalisht, në varësi të karakteristikave të përcaktuara në pikat 2 dhe 3, të këtij kreu.

5. Inspektorati qendror përgjegjës për programimin e inspektimit përcakton kohën e qëndrimit në subjekt, në varësi edhe të përcaktimeve ligjore për periodicitetin e vizitave inspektuese në subjekt, si dhe kohëzgjatjen e një procedure inspektuese në subjekt për programimin e inspektimeve pranë subjektit të inspektimit, mbështetur në kriteret e parashikuara në pikat 2 dhe 3, të këtij kreu.

6. Periudha maksimale e lejuar e inspektimit vjetor, e ndarë sipas kategorive të subjekteve të inspektimit, të jetë, si më poshtë vijon:

a) Për subjektin e inspektimit, që, sipas kriterëve të parashikuara në pikat 2 dhe 3, të këtij kreu, është përcaktuar kategoria shumë e lartë mbi praktikën normale të konstatuara në vazhdimësi, kohëzgjatja kohore e inspektimit të jetë nga 13 (trembëdhjetë) ditë deri në afatin maksimal prej 15 (pesëmbëdhjetë) ditësh.

b) Për subjektin e inspektimit, që, sipas kriterëve të parashikuara në pikat 2 dhe 3, të këtij kreu, është përcaktuar kategoria e lartë mbi praktikën normale të konstatuara në vazhdimësi, kohëzgjatja kohore e inspektimit të jetë nga 9 (nëntë) ditë deri në afatin maksimal prej 12 (dymbëdhjetë) ditësh.

c) Për subjektin e inspektimit, që, sipas kriterëve të parashikuara në pikat 2 dhe 3, të këtij kreu, është përcaktuar kategoria e mesme mbi praktikën normale të konstatuara në vazhdimësi, kohëzgjatja kohore e inspektimit të jetë 7 (shtatë) ditë deri në afatin maksimal prej 8 (tetë) ditësh.

ç) Për subjektin e inspektimit, që, sipas kriterëve të parashikuara në pikat 2 dhe 3, të këtij kreu, është përcaktuar kategoria e ulët mbi praktikën normale të konstatuara në vazhdimësi, kohëzgjatja kohore e inspektimit të jetë në afatin maksimal prej 6 (gjashtë) ditësh.

7. Inspektoratet qendrore përcaktojnë kohëzgjatjen e qëndrimit në subjektet e inspektimit, sipas kategorive të tyre, në bazë të përcaktimeve të pikës 6, të këtij kreu.

X. DISPOZITA TË FUNDIT

1. Rregullat dhe procedurat e përcaktuara në këtë vendim do të zbatohen pas funksionimit të sistemit “*e-Inspektimi*”, të përmirësuar.

2. Ngarkohen ministritë përgjegjëse, Inspektorati i Përgjithshëm, inspektoratet qendrore, njësitë e vetëqeverisjes vendore dhe inspektoratet vendore për zbatimin e këtij vendimi.

Ky vendim hyn në fuqi pas botimit në Fletoren Zyrtare.

KRYEMINISTËR
Edi Rama

ANEKSI I VLERËSIMI I RISKUT TË SUBJEKTEVE TË INSPEKTIMIT

I. MATRICA E VLERËSIMI TË RISKUT

1. Vlerësimi i riskut në modulën e vlerësimit të riskut në sistemin elektronik të inspektimeve kryhet në bazë të matricës së vlerësimit të riskut, e cila kategorizon subjektet e inspektimit sipas sistemit të pikëzimit, më poshtë:

	Gjasat për papërputhshmëri					
Efekti i papërputhshmërisë	+	1	2	3	4	5
	5	6	7	8	9	10
	4	5	6	7	8	9
	3	4	5	6	7	8
	2	3	4	5	6	7
	1	2	3	4	5	6

1. Kategoria e riskut përcaktohet nga vlera e riskut të përgjithshëm të subjektit të inspektimit që përfshin numrat e plotë në intervalin 2-10.

2. Vlera e riskut të përgjithshëm përcaktohet nga shuma e vlerës së riskut të gjasave për papërputhshmëri dhe vlerës së Riskut të Efektit të Papërputhshmërisë.

3. Vlera e riskut të gjasave për papërputhshmëri përfshin numrat e plotë në intervalin 1-5.

4. Vlera e riskut të efektit për papërputhshmëri përfshin numrat e plotë në intervalin 1-5.

5. Në kuptimin e kësaj matrice, risku i përgjithshëm, risku i gjasave për papërputhshmëri dhe risku i efektit për papërputhshmëri rriten në varësi të rritjes së vlerës numerike, sipas:

- 2-3, i ulët;
- 4-5, i moderuar;
- 6-7, i mesëm;
- 8-9, i lartë;
- 10, ekstrem.